

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 28 312

122/97

199. god.

IZJAVA

Ime i prezime Nermin Suljović datum rođenja 28.04.1973.
Mjesto Ravno-Sjenica br. lk. i mjesto izdavanja 38042 SUP Sjenica
Datum događaja _____ mjesto događaja Priština u koliko sati _____
Imena svjedoka Dadić Sadik, Šaćirović Alija, Stevović Milica, Budiković Refik itd.
Stanimirović Mića
Ko je povredio vaša prava studenti srpske nacionalnosti, milicija, domsko obezbjeđenje

OPIS DOGAĐAJA

U septembru mjesecu sam upisao Filološki fakultet u Prištini. Od početka mog boravka u Prištini pa sve do 18.12.1992. kad sam napustio Prištinu, bio sam izložen sitnim provokacijama (noću u studentskim domovima nisam mogao spremati ispite, nismo mogli spavati jer su studenti srpske nacionalnosti i domsko obezbjeđenje puštali četničke pjesme i po hodnicima psovali tursku majku svim Muslimanima). Sve je to bilo ponajviše usmjereno na mene i moje cimere Dadić Sadika iz Rožaja, Šaćirović Alije iz Ribarića i docimera Sadiković Refika, Tač Medžida i Mića Stanimirova (Bugarin). Odmah smo se obratili upravniku koji se prema nama ponio kao da smo stoka. Istjerao nas je iz svoje kancelarije i rekao: "Idite u Sarajevo, ovo je srpska zemlja, šta tražite ovdje, ništa vi niste bolji od fundamentalista iz Bosne". Provokacije su svake noći bivale sve žešće. Srpski studenti, odnosno bivši ratnici u Hrvatskoj jednog dana su ušli noću oko 23 sata u sobu srednjoškolaca. Jedan od njih izvadio je pištolj marke tetajac i stao je na vrata dok su drugi udarali nedužnu djecu. Iste noći dok je ulazio u dom br. 5 student Musliman Enes iz N. Pazara htio je da udje u dom koji je legalno useljen. Recepcioner Srbin po imenu Sloba nijem mu dozvoli da udje, udario ga je nogom u vrat i ovaj se onesvestio. Potom su ga pripadnici obezbjeđenja odveli u sobu i tamo tukli tačno 2 sata. Od jakih udaraca, polomljene vilice i zuba Enes se sada nalazi na liječenju u Tursku.

18.12.1992. u 23 sata u domu br. 3. soba 109 došla je na vrata grupa studenata i policije. U sobi su bili Sadiković Refik (Tutin), Tač Medžid (Prizren) i Mića Stanimirović (Bugarin koji živi u Beogradu). Kad su ušli u sobu policija im je tražila domske propusnice što su im ovi i pokazali da bi onda počeli tući Miću Bugarina psujući mu majku bugarsku. Tukli su i sve ostale a ovi im nisu smjeli pružiti nikakav otpor. Druge noći došli su i do moje sobe - dom III soba 108. Prvo su počeli da lupaju po zidovima štanglama i motkama psujući svima tursku majku. U sobi smo bili ja i moji cimere Šaćirović Alija iz Ribarića i Dadić Sadik iz Rožaja kao i dvije djevojke Azra Avdić iz Ribarića i Milica Stevović iz Sjenice. Počeli su da odvaljuju vrata psujući: "Otvorite sve ćemo vas poklati majku vam tursku mu..."

Kad su vrata već popustila ja sam se popeo na prozor i razmišljao šta šta će biti. Ako ostanem u sobi znam šta nas čeka a ako skočim kroz prozor pa slovim nogu ili ruku još gore će mi biti kad me uhvate. Ipak sam se odlučio na skok sa visine od oko 6 metara. Sreća me je poslužila pa nišam ništa povrijedio prilikom skoka. Kad su me vidjeli da sam skočio povikali su: "Pobeže naš Turčin, majku mu tursku. Jedan od njih je počeo trčati za mnom a onda su mu se pridružili i ostali. Ja sam trčao prema susjednom domu i zbog guste magle nisu me vidjeli pa sam uspio da pobjegnem. Nakon pola sata vratio sam se u svoju sobu. Svjetla su bila ugašena i Milica Stevović vidjevši me pritrčala mi je u susret. Ispričala mi je šta su sve srbi uradili. Alija je bio sav mrdar od betina, sadik takodje. Te noći spavao sam u njenoj sobi. Sledećeg dana cimeri su odlučili da idu kući dok sam ja ostao jer sam odlučio da tu budem do nove godine da bih mogao prikupiti potpise za ovjeru sestera. Medjutim čim bi se pojavio u domu sve se ponavljalo. Tako sam za pet narednih noći pet puta iskakao kroz prozor. S toga sam bio prisiljen da napustim fakultet već 23. 12. 1992.

U prištinu se ne namjeravam vratiti jer pod takvim uslovima koje sam imao u proteklom periodu bile su mi zagarantovane batine a nekoliko puta mi je život direktno bio i ugrožen.

DAT 31. 12. 1992
MJESTO SRPENICA

IZDAO
Subović NERMIN

IZJAVU UZEO IME ODBORA
Muhedin Kibuljanin